

LICHWIARZNY (1) *ai*

N sg m lichwiãrzny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. lichwiarz.

Przymiotnik od „lichwiarz”; właściwy lichwiarzowi: Danisticus, foeneratorius, Lichwiarzny który fie lichwą obchodzi. Mqcz 77d.

Cf LICHWIARSKI

KN